

UTCC University of
the Thai Chamber
of Commerce

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562)

Master of Arts Program in
Thai Language for Careers
New Curriculum, 2019

คณะมนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สารบัญ

	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1. รหัสและชื่อหลักสูตร	4
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	4
3. วิชาเอกหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะหลักสูตร	4
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	4
5. รูปแบบของหลักสูตร	5
6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร	5
7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตร คุณภาพและมาตรฐาน	5
8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	6
9. ชื่อ เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษา ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	7
10. สถานที่จัดการเรียนการสอน	8
11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณา วางแผนหลักสูตร	8
12. ผลกระทบจากข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับ พันธกิจของสถาบัน	9
13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน	10
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	
1. ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	11
2. แผนพัฒนาปรับปรุง	11
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร	
1. ระบบการจัดการศึกษา	13
2. การดำเนินการหลักสูตร	13
3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	16
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม	46
5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	
1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา	48
2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	48
3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)	57
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา	
1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	61
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา	61
3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	61
4. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นภาคการศึกษา	62
หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	
1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	63
2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่อาจารย์	63
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	
1. การกำกับมาตรฐาน	64
2. บัณฑิต	67
3. นักศึกษา	68
4. อาจารย์	69
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	70
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	72
7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)	73
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	
1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน	74
2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	74
3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร	75
4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตร	75

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร	77
ภาคผนวก ข ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558	78

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา คณะมนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

ภาษาอังกฤษ: Master of Arts Program in Thai Language for Careers

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย): ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทยเพื่ออาชีพ)

ชื่อย่อ (ไทย): ศศ.ม. (ภาษาไทยเพื่ออาชีพ)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ): Master of Arts Program in Thai Language for Careers

ชื่อย่อ (อังกฤษ): M.A. (Thai Language for Careers)

3. วิชาเอกหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของหลักสูตร

หลักสูตรมีเป้าหมายผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และการวิจัยด้านภาษาไทย มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วิจัย และมีความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ มีคุณลักษณะที่สามารถใช้ภาษาไทยในงานอาชีพที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรมจริยธรรมอันเป็นคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ของสังคม

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

42 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี

5.2 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับนักศึกษาไทย และนักศึกษาต่างชาติที่สามารถพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถาบันที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562

- คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ ให้ความเห็นชอบในการประชุม เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2562
 - สภาวิชาการ ให้ความเห็นชอบหลักสูตร ในการประชุม ครั้งที่ 2/2562 เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2562
 - สภามหาวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 3/2562 (334) เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2562
- เปิดสอน ภาคต้น ปีการศึกษา 2562

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2563

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการทำงานด้านครูอาจารย์ นักธุรกิจ นักแปล-ล่าม นักสื่อสารมวลชน ทั้งของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนโดยมุ่งเน้น การบูรณาการในศาสตร์เพื่อมาเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และตอบสนองต่อผู้ที่มีเป้าหมาย ในการทำงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร ในระยะยาวมุ่งเน้นการวิเคราะห์ วิจัยในเชิง ภาษาไทยเพื่อการบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างการสื่อสารในแวดวงอาชีพต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิผล สูงสุด

9. ชื่อ สกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

9.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.ธนิกาญจน์ จินาพันธ์ (3660700273513)	อ.ด. อ.ม. ศศ.บ.	วรรณคดีเปรียบเทียบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2552
				ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2546
				ภาษาไทย เกียรตินิยม อันดับ 2	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2542
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี (3101800786551)	Ph D. อ.ม. ศศบ.	Thai Drama	SOAS University Of London	2544
				วรรณคดีเปรียบเทียบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2536
				ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2532
3	รองศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ขนิษฐา จิตชินะกุล (3169900222656)	กศ.ม. ศบ.	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยนเรศวร	2536
				ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เกียรตินิยมอันดับ 2	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2532

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผน หลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การจัดทำหลักสูตรได้คำนึงถึงทิศทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจและธุรกิจทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่ภาครัฐต้องการให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนปรับตัวและสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันสถานการณ์โลกได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต้องการให้ทุกภาคส่วนน้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นความสมดุลและความยั่งยืน เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) จะมีการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และ ระดับประเทศเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ”

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์มากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดน มีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี การแข่งขันในตลาดโลกที่รุนแรงจนส่งผลกระทบต่อให้เกิดการรวมตัวด้านเศรษฐกิจ ของกลุ่มต่างๆ ในโลก ประเทศเศรษฐกิจใหม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และเวียดนาม ที่มีแรงงานราคาถูกและมีมาตรการอื่นๆ ประกอบในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น

ดังนั้น การออกแบบหลักสูตรจึงได้คำนึงถึงความเป็นพลวัตของสังคม รวมทั้งการอพยพย้ายถิ่นของคนในสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของคนในสังคม ดังที่พบว่า ปัจจุบันชาวต่างประเทศได้เดินทางมาประกอบกิจการทางธุรกิจในประเทศไทยเพิ่มขึ้นและมีชาวต่างประเทศหลายเชื้อชาติที่สนใจจะเรียนภาษาไทยเพื่อต้องการสื่อสารในสาขาวิชาชีพของตน ด้วยเหตุนี้การวางแผนทำหลักสูตรจึงมุ่งเน้นเรื่องการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบุคลากรให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อมุ่งสู่การเป็นผู้ประกอบการและเป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถบูรณาการการใช้ภาษาไทยได้ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ วิจารณ์ และวิจัย อีกทั้งช่วยขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจในสังคมโดยผ่านกระบวนการสื่อสารให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

การวางแผนหลักสูตรได้คำนึงถึงสถานการณ์หรือทิศทางการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างสำคัญ เนื่องจากการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต่างให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้การเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับนานาประเทศมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มภูมิภาคเอเชียที่ให้ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพการศึกษาเยาวชนไทยยังขาดนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอด อีกทั้งขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ และการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่สามารถนำภาษาไทยไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะในแถบประเทศเอเชียเป็นผู้ที่มีความสนใจศึกษาภาษาไทยมากขึ้น ส่วนหนึ่งเพื่อต้องการมาประกอบอาชีพหรือลงทุนทำธุรกิจในประเทศไทย

ด้วยเหตุนี้ การออกแบบหลักสูตรจึงผสมผสานแนวคิดการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ทั้งนี้มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ โดยสาขาวิชามุ่งผลิตมหาบัณฑิตที่มีความเป็นมืออาชีพด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ และต้องการให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในสังคม วัฒนธรรม ตลอดจนเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม สำนักรับผิดชอบต่อสังคม และพร้อมที่จะช่วยขับเคลื่อนให้การพัฒนาองค์กรดำเนินไปอย่างสอดคล้อง มีประสิทธิภาพตามแนวทางความยั่งยืนทั้งของธุรกิจและสังคม

12. ผลกระทบจากข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกข้างต้นทำให้คณะมนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกให้มีศักยภาพและสามารถปรับตัวเพื่อผลิตมหาบัณฑิตได้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี การสื่อสาร ตลอดจนสามารถตอบสนองต่อภาวะการแข่งขันทางการตลาดของธุรกิจทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศได้ โดยการผลิตบุคลากรทางการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพที่มีความรู้พื้นฐานที่ทันสมัยพร้อมที่จะประยุกต์การใช้ภาษาไทยเพื่อการประกอบงานอาชีพได้ทันที อีกทั้งสามารถบูรณาการการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองทั้งในงานด้านวิชาการ การวิจัย และด้านวิชาชีพ สามารถปฏิบัติตนอย่างมืออาชีพ มีจริยธรรมและความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายและวิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่จะผลิตบัณฑิต

ตามเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศในศาสตร์ด้านธุรกิจ พร้อมกับมีศักยภาพสูงในการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงาน

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพมุ่งผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยคือ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยคือ Business Smart ที่เน้นการใฝ่รู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีภาพลักษณ์ทางธุรกิจระดับสากลสามารถตอบสนองต่อการบรรลุวิสัยทัศน์การเป็นสถาบันชั้นนำด้านธุรกิจในเอเชีย

ดังนั้น การผลิตบุคลากรคุณภาพของประเทศตามหลักสูตรนี้ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพโดยสนับสนุนงานภาคธุรกิจ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาธุรกิจ เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าและมีศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศภายใต้การพัฒนาทางเศรษฐกิจในระบบการค้าเสรี

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

13.1 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

ไม่มี

13.2 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน

ไม่มี

13.3 การบริหารจัดการ

ไม่มี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีปรัชญาของหลักสูตรคือ มุ่งเน้นคุณธรรม เป็นผู้นำแห่งภาษาไทยเพื่ออาชีพ

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) มีคุณธรรม จริยธรรม และมีสำนึกรับผิดชอบต่อทางวิชาชีพและต่อสังคม
- (2) มีความรอบรู้ทางวิชาการ การวิจัย และทักษะการช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำความรู้ไปสร้างสรรค์หรือประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) มีความรอบรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องการปฏิบัติงานวิชาชีพ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ วิจัย และมีความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์
- (4) มีทักษะในการพัฒนาตนเองและทักษะทางสังคม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสนับสนุนการนำองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
- ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย และมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด ภายในระยะเวลา 5 ปี	- พัฒนาหลักสูตรโดยพิจารณาแนวทางของหลักสูตรในระดับสากล - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	- เอกสารหลักสูตรของสถาบันในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก - รายงานผลการประเมินหลักสูตร
- ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และเงื่อนไขของสังคมโลก	- สร้างเครือข่ายกับผู้บริหารวิชาชีพเพื่อวิเคราะห์ความต้องการของผู้ประกอบการ	- การประชุมร่วมกับผู้บริหารวิชาชีพ - สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้บริหารวิชาชีพ

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
	- ติดตามวิเคราะห์แนวโน้ม ความเปลี่ยนแปลงของ ธุรกิจ ในสังคมโลก	- บทความและรายงานที่ สะท้อนการเปลี่ยนแปลงใน การดำเนินงานของภาค ธุรกิจในสังคม
- พัฒนาศักยภาพด้านการเรียน การสอน การวิจัย และบริการ วิชาการ ให้มีประสบการณ์จาก การนำความรู้ไปปฏิบัติงานจริง	- สนับสนุนบุคลากรด้าน การเรียนการสอนให้ ทำงานบริการวิชาการแก่ องค์กรภายนอก	- ปริมาณผลงานวิชาการ งานวิจัย และงานบริการ วิชาการต่ออาจารย์ใน หลักสูตร
- ปรับปรุงปัจจัยสนับสนุนการ เรียนการสอนอื่น ๆ	- ศึกษาความคิดเห็นและ ความต้องการของอาจารย์ ผู้สอนและนักศึกษา	- สรุปผลการสำรวจความ คิดเห็นและความต้องการ เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

การจัดการศึกษาเป็นแบบทวิภาค

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มีการจัดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคต้น เดือนสิงหาคม – ธันวาคม

ภาคปลาย เดือนมกราคม – พฤษภาคม

ภาคฤดูร้อน เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

กรณีชาวต่างชาติ

- (1) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาภาษาไทยหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง หรือเคยศึกษาวิชาภาษาไทยมาจากการศึกษาในระบบมหาวิทยาลัย และ
- (2) จะต้องมีผลการเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 และ
- (3) จะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยอยู่ในระดับดีขึ้นไป โดยผ่านการทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย University of the Thai Chamber of Commerce Thai Proficiency Test of Thai as a Foreign Language (Utcc -TEF) และ

(4) ผ่านการสอบสัมภาษณ์

- (5) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยกำหนด ทั้งนี้ผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรถือว่าเป็นที่สิ้นสุด หรือ

กรณีผู้มีสัญชาติไทย

- (1) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีสาขาใดสาขาหนึ่ง จากสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจาก ก.พ. หรือ เทียบเท่า และ

(2) จะต้องมีผลการเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 และ

(3) ผ่านการสอบสัมภาษณ์

(4) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยกำหนด ทั้งนี้ผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรถือว่าเป็นที่สิ้นสุด

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

(1) หลักสูตรรับนักศึกษาคนไทยที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนั้นนักศึกษาอาจมีพื้นฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาและมีความพร้อมในการเรียน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของตนเองไม่เท่ากัน

(2) นักศึกษาบางคนมีพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศไม่เพียงพอ

(3) นักศึกษาชาวต่างชาติบางคนมีความรู้ทางด้านภาษาไทยไม่เพียงพอ

(4) นักศึกษาบางคนมีพื้นฐานการคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และความคิดสร้างสรรค์น้อย

(5) นักศึกษาบางคนมีทักษะในการเขียนไม่เพียงพอต่อการเขียนงานทางวิชาการหรืองานวิจัย

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว หลักสูตรได้คำนึงถึงความจำเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สำหรับการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีศักยภาพที่เหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองในระดับที่สูงขึ้นได้ จึงกำหนดให้นักศึกษาทุกคนที่เข้าศึกษาในหลักสูตรตามเกณฑ์ปกติ จะต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐาน 8 รายวิชา คือ

(1) HM501 ภาษาไทยเพื่อการนำเสนอผลงาน

(2) HM502 การอ่านภาษาไทยขั้นสูงเฉพาะสาขาวิชา

(3) HM503 การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการคิดวิเคราะห์

(4) HM504 การจดบันทึกและสรุปความภาษาไทย

(5) HM505 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

(6) HM506 การสืบค้นข้อมูลภาษาไทยสำหรับบัณฑิตศึกษา

(7) HM507 การอ่านและการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ

(8) HM508 การเขียนภาษาไทยเชิงสารวิจารณ์

ทั้งนี้ หลักสูตรได้กำหนดให้นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้และสอบไม่ผ่านในแบบทดสอบจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาปรับพื้นฐาน 8 รายวิชา ทั้งนี้คณะกรรมการจะพิจารณาจากผลคะแนนทดสอบมาตรฐานการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้าน (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) โดยจะต้องมีระดับคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 จึงจะถือว่าสอบผ่าน

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนักศึกษา	2562		2563		2564		2565		2566	
	แผน ก แบบ ก 2	แผน ข	แผน ก แบบ ก 2	แผน ข	แผน ก แบบ ก 2	แผน ข	แผน ก แบบ ก 2	แผน ข	แผน ก แบบ ก 2	แผน ข
ชั้นปีที่ 1	15	5	15	5	15	5	15	5	15	5
ชั้นปีที่ 2			15	5	15	5	15	5	15	5
รวม	15	5	30	10	30	10	30	10	30	10
บัณฑิตที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา			15	5	00	5	15	5	15	5

2.6 งบประมาณตามแผน

หมวดเงิน	งบประมาณที่ต้องการแต่ละปี				
	2562	2563	2564	2565	2566
เงินเดือน	120,990	133,089	146,397	161,036	162,646
ค่าตอบแทน	1,367,500	1,367,500	1,367,500	1,367,500	1,367,500
ค่าใช้สอย	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000
ค่าวัสดุ	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000
รายจ่ายอื่น ๆ	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000
รวมงบดำเนินการ	1,683,490	1,695,589	1,708,897	1,723,536	1,725,146

2.7 ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาเป็นแบบชั้นเรียน ตามระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (เอกสารผนวก ค)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน เมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ ทั้งนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (เอกสารผนวก ค)

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 2 มีวิทยานิพนธ์

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต ประกอบด้วย

(1) วิชาปรับพื้นฐาน	ไม่นับหน่วยกิต
(2) วิชาบังคับเอก	รวม 15 หน่วยกิต
(3) วิชาเอกเลือก	รวม 15 หน่วยกิต
(4) วิทยานิพนธ์ (Thesis)	รวม 12 หน่วยกิต

โดยนักศึกษาต้องเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรือ อย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงาน ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

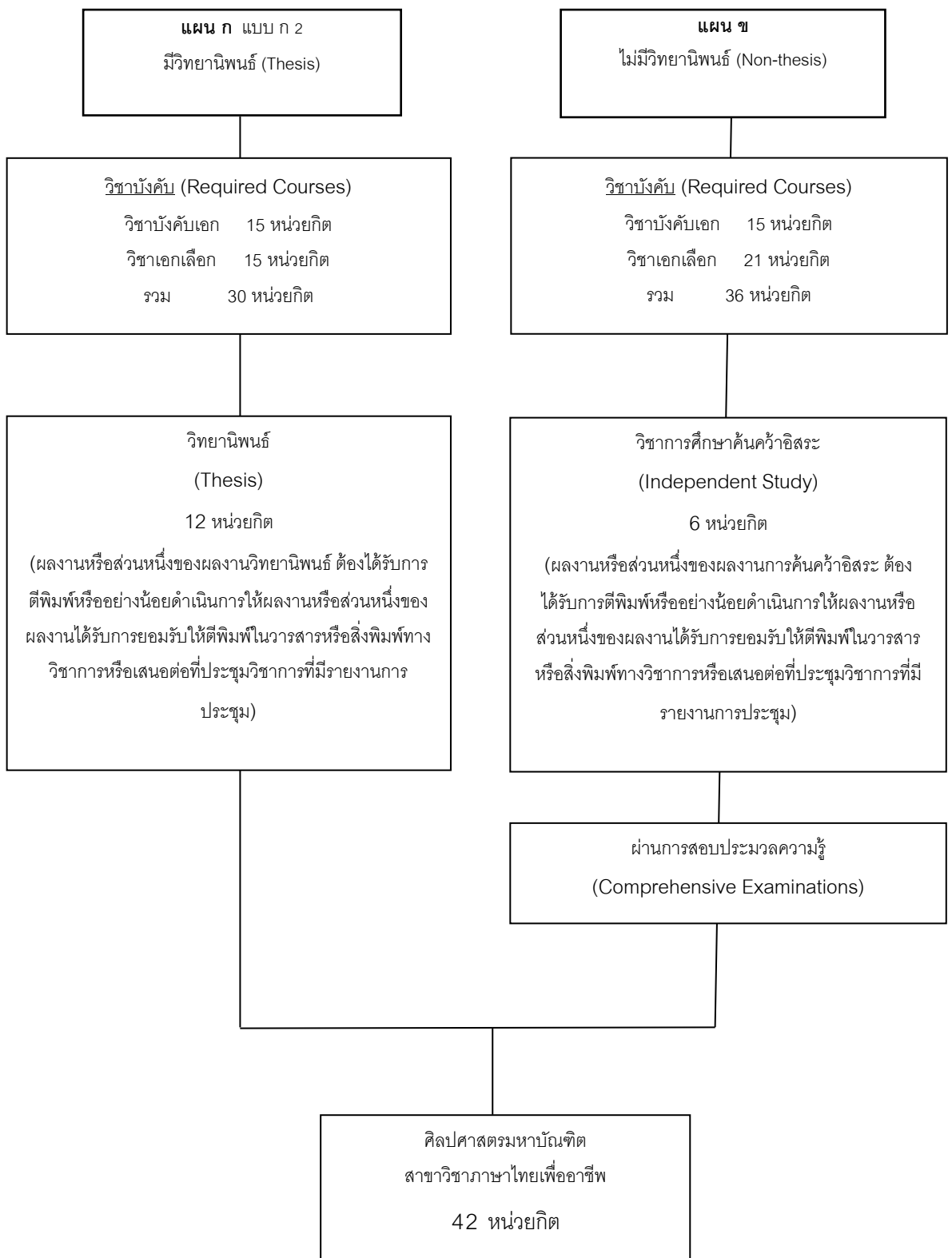
แผน ข ไม่มีวิทยานิพนธ์

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต ประกอบด้วย

(1) วิชาปรับพื้นฐาน	ไม่นับหน่วยกิต
(2) วิชาบังคับเอก	รวม 15 หน่วยกิต
(3) วิชาเอกเลือก	รวม 21 หน่วยกิต
(4) วิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study)	รวม 6 หน่วยกิต
(6) สอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)	

โดยนักศึกษาต้องเสนอผลงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านประมวลความรู้แบบปากเปล่าในขั้นสุดท้าย ทั้งนี้ผลงานการศึกษาค้นคว้าอิสระจะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ทั้งนี้ผลงานที่นำเสนอต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

แผนผังการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทยเพื่ออาชีพ)

วิชา	แบบมีวิทยานิพนธ์ (แผน ก แบบ ก 2)	แบบไม่มีวิทยานิพนธ์ (แผน ข)
1. วิชาปรับพื้นฐาน	-	-
3. วิชาบังคับเอก	15 หน่วยกิต	15 หน่วยกิต
4. วิชาเอกเลือก	15 หน่วยกิต	21 หน่วยกิต
5. วิทยานิพนธ์ และ การศึกษาค้นคว้าอิสระ	12 หน่วยกิต	6 หน่วยกิต
รวม	42 หน่วยกิต	42 หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชาในแต่ละหมวดวิชาและจำนวนหน่วยกิต

3.1.3.1 รหัสวิชา

หลักเกณฑ์ในการให้รหัสวิชาในหลักสูตร มีดังนี้

1. ใช้อักษรย่อเรียกชื่อหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ 2 ตัว

อักษรตัวแรก “H” เป็น อักษรย่อคณะมนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์

อักษรตัวที่สอง เป็นอักษรแทนกลุ่มวิชา เมื่อรวมกันแล้วมีความหมายดังนี้

HM หมายถึง รายวิชาในกลุ่มวิชาปรับพื้นฐาน วิชาแกน วิชาบังคับเอก และ วิชาเลือกของหลักสูตร

2. ใช้ตัวเลข 3 หลัก ตามหลังอักษรย่อ “H...” โดยแทนความหมายต่อไปนี้

เลขหลักร้อย 5 หมายถึง รายวิชาในระดับปริญญาโท

เลข 01 – 08 หมายถึง ลำดับวิชาของรายวิชาปรับพื้นฐาน

เลข 11 – 15 หมายถึง ลำดับวิชาของรายวิชาในวิชาบังคับเอก

เลข 21 – 34 หมายถึง ลำดับวิชาของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกเลือกภาษาและ
วรรณกรรม

เลข 35 – 48 หมายถึง ลำดับวิชาของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกเลือกการแปล

เลขหลักร้อย 6 หมายถึง วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

3.1.3.2 รายวิชา

(1) วิชาปรับพื้นฐาน ไม่นับหน่วยกิต

ผู้ที่สอบผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตร จะต้องลงทะเบียนเรียนวิชาปรับพื้นฐาน ใน รายวิชาที่ยังไม่เคยศึกษามาก่อน ซึ่งคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรจะเป็นผู้กำหนด

การเรียนปรับพื้นฐานทางด้านวิชาการนี้ไม่นับหน่วยกิตและมีการวัดผล ดังนี้

S (Satisfactory) = ผ่านเกณฑ์
 U (Unsatisfactory) = ไม่ผ่านเกณฑ์

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไข ก่อนเรียน
HM501	ภาษาไทยเพื่อการนำเสนอผลงาน (Thai Language for Presentations)	--	--
HM 502	การอ่านภาษาไทยขั้นสูงเฉพาะสาขาวิชา (Advanced Technical Thai Language Reading)	--	--
HM 503	การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการคิดวิเคราะห์ (Thai Language Reading and Writing for Critical Thinking)	--	--
HM 504	การจดบันทึกและสรุปความภาษาไทย (Note-taking and Summary Writing of Thai Language)	--	--
HM 505	การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Intercultural Communication)	--	--
HM 506	การสืบค้นข้อมูลภาษาไทยสำหรับบัณฑิตศึกษา (Thai Language Information Searching for Graduate Students)	--	--
HM 507	การอ่านและการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ (Academic Reading and Writing of Thai Language)	--	--
HM 508	การเขียนภาษาไทยเชิงสารวิจารณ์ (Critical Writing of Thai Language)	--	--

(2) วิชาบังคับเอก

จำนวน 15 หน่วยกิต

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไข ก่อนเรียน
HM 511	ทฤษฎีภาษา และวรรณกรรม (Language and Literature Theory)	3 (3-0-6)	--
HM 512	วรรณกรรมไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน (Thai Literature in Modern Society Context)	3 (3-0-6)	--
HM 513	ภาษาไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน (Thai Language in Modern Society Context)	3 (3-0-6)	--
HM 514	ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Thai Language and Cross Cultural Communication)	3 (3-0-6)	--
HM 515	ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Research Methodology in Humanities and Social Sciences)	3 (3-0-6)	--

(3) วิชาเอกเลือก

จำนวน 15 หรือ 21 หน่วยกิต

แผน ก แบบ ก 2

เลือกจำนวน 15 หน่วยกิต

แผน ข

เลือกจำนวน 21 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเอกภาษาและวรรณกรรม

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไข ก่อนเรียน
HM 521	วรรณคดีไทยสำหรับชาวต่างประเทศ (Thai Literature for Foreigners)	3 (3-0-6)	--
HM 522	วรรณกรรมไทยคัดสรร (Selected Thai Literature)	3 (3-0-6)	--
HM 523	วรรณกรรมแปลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Translated Literature in Southeast Asia)	3 (3-0-6)	--
HM 524	ภาษาศาสตร์ภาษาไทย (Thai Linguistics)	3 (3-0-6)	--
HM 525	ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ (Thai Language for Foreigners)	3 (3-0-6)	--

HM 526 ภาษากับวัฒนธรรมไทย (Language and Thai Culture)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 527 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทย (Changes in Thai Society and Culture)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 528 สัมมนาภาษาไทยเปรียบเทียบ (Seminar in Comparative Thai Language)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 529 ภูมิปัญญาไทยกับการสร้างสรรค์ (Thai Wisdom and Creativity)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 530 การเขียนขั้นสูง (Advanced Writing)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 531 การเขียนเพื่องานอาชีพ (Writing for Careers)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 532 การเขียนเพื่องานวิชาการ (Academic Writing)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 533 การอ่านเพื่อประสิทธิผลขั้นสูง (Advanced Reading for Efficiency)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 534 การอ่านเพื่ออาชีพ (Reading for Careers)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 535 การออกเสียงและการพูด (Pronunciation and Speech)	3 (3 – 0 – 6)	--
<u>กลุ่มวิชาเอกการแปล</u>		
HM 536 ทฤษฎีการแปล (Theory of Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 537 ภาษาไทยเพื่อการแปล (Thai Language for Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 538 การแปลภาษาไทย-จีนขั้นสูง (Thai – Chinese Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 539 การแปลภาษาจีน-ไทยขั้นสูง (Chinese - Thai Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--

HM 540	การแปลงานวรรณกรรม (Literary Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 541	การแปลงานด้านสื่อสารมวลชน (Translation in Mass Communication)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 542	การแปลงานด้านธุรกิจ (Business Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 543	ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในการแปล (Thai Language and Cross Cultural Communication in Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 544	เทคนิคการล่ามภาษาจีน-ไทย (Introduction to Chinese-Thai Interpretation Technique)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 545	การศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีนเพื่อการแปล (Thai and Chinese Comparative Study for Translation)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 546	สัมมนาการแปล 1 (Seminar in Translation I)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 547	สัมมนาการแปล 2 (Seminar in Translation II)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 548	ล่ามเพื่องานธุรกิจ (Interpreting for Business)	3 (3 – 0 – 6)	--
HM 549	ล่ามเพื่องานท่องเที่ยว (Interpreting for Tourism)	3 (3 – 0 – 6)	--

(4) วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไข ก่อนเรียน
HM 600	วิทยานิพนธ์ (Thesis)	12 (0 – 0 – 36)	ศึกษามาแล้ว ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต
HM 601	การศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study)	6 (0 – 0 – 9)	ศึกษามาแล้ว ไม่น้อยกว่า

3.1.4 แผนการศึกษา

(1) แผน ก แบบ ก 2 มีวิทยานิพนธ์

ปี	ภาคการศึกษา	รายวิชา	หน่วยกิต	เงื่อนไข
	ศึกษาก่อน	รายวิชาต่างๆ ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาพิจารณาให้เรียนตามความเหมาะสมโดยไม่มีหน่วยกิต (บรรยายวิชาละ 24 ชั่วโมง)	ไม่นับ หน่วยกิต	-
1	ภาคต้น	HM 511 ทฤษฎีภาษา และวรรณกรรม	3 (3-0-6)	-
		HM 512 วรรณกรรมไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน	3 (3-0-6)	
		HM 513 ภาษาไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน	3 (3-0-6)	
		รวม	9	
	ภาคปลาย	HM 514 ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	3 (3-0-6)	-
HM 515 ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ วิชาเอกเลือก 2 รายวิชา		3 (3-0-6) 6		
		รวม	12	
2	ภาคต้น	วิชาเอกเลือก 3 รายวิชา	9	-
		รวม	9	
	ภาคปลาย	HM 600 วิทยานิพนธ์	12 (0-0-36)	-
		รวม	12	
		รวมทุกภาคการศึกษา	42	

(2) แผน ข. ไม่มีวิทยานิพนธ์

ปี	ภาคการศึกษา	รายวิชา	หน่วยกิต	เงื่อนไข
	ศึกษาก่อน	รายวิชาต่างๆ ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาพิจารณาให้เรียนตามความเหมาะสมโดยไม่มีหน่วยกิต (บรรยายวิชาละ 24 ชั่วโมง)	ไม่นับ หน่วยกิต	-
1	ภาคต้น	HM 511 ทฤษฎีภาษา และวรรณกรรม	3 (3-0-6)	-
		HM 512 วรรณกรรมไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน	3 (3-0-6)	
		HM 513 ภาษาไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน	3 (3-0-6)	
	รวม	9		
ภาคปลาย	HM 514 ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	3 (3-0-6)	-	
	HM 515 ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ วิชาเลือกเอก 2 รายวิชา	3 (3-0-6) 6		
	รวม	12		
1	ภาคฤดูร้อน	วิชาเลือกเอก 3 รายวิชา	9	
		รวม	9	
2	ภาคต้น	วิชาเอกเลือก 2 รายวิชา	6	-
		รวม	6	
	ภาคปลาย	การสอบประมวลความรู้ HM 601 การศึกษาค้นคว้าอิสระ	ไม่มีหน่วยกิต 6 (0-0-9)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
		รวม	6	
		รวมทุกภาคการศึกษา	42	

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ประกอบด้วย หมวดวิชา
ปรับพื้นฐาน หมวดวิชาบังคับ หมวดวิชาเอกเลือก และหมวดวิชาศึกษาด้วยตนเองและวิทยานิพนธ์ ดังนี้

3.1.5.1 วิชาปรับพื้นฐาน ไม่นับหน่วยกิต

HM 501 ภาษาไทยเพื่อการนำเสนอผลงาน

(Thai Language for Presentations)

หลักการพูดเพื่อการนำเสนอผลงาน การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการนำเสนอผลงาน
ความชัดเจนของข้อมูลและการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม การนำเสนอผลงานโดยใช้โปรแกรม
คอมพิวเตอร์และฝึกปฏิบัติ

HM 502 การอ่านภาษาไทยขั้นสูงเฉพาะสาขาวิชา

(Advanced Technical Thai Language Reading)

หลักการอ่านภาษาไทย ศัพท์วงศัพท์เฉพาะทางของสาขาวิชา แนวทางการอ่านเพื่อการ
วิเคราะห์ ตีความและประเมินค่าจากบทอ่านประเภทต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของผู้เรียน และฝึก
ปฏิบัติ

HM 503 การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการคิดวิเคราะห์

(Thai Language Reading and Writing for Critical Thinking)

หลักการอ่านภาษาไทย ความสำคัญของการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ การอ่านจับใจความและการ
อ่านเชิงคิดวิเคราะห์เพื่อเข้าใจตัวบท การอ่านตัวบทภาษาไทยประเภทต่างๆ รวมถึงหลักและกลวิธีการ
เขียนในรูปแบบต่างๆ

HM 504 การจดบันทึกและสรุปความภาษาไทย

(Note-taking and Summary Writing of Thai Language)

หลักการและการฝึกจดบันทึกข้อความการบรรยายจากการฟัง การอ่าน การฝึกย่อและสรุปความ

HM 505 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

(Intercultural Communication)

ความสำคัญของการสื่อสาร และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ แนวทาง ข้อห้าม ความรู้ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้คน สังคม การเมือง ศาสนา เพื่อสามารถเรียนรู้และแสดงออกทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการเคารพในวัฒนธรรมอื่น

HM 506 การสืบค้นข้อมูลภาษาไทยสำหรับบัณฑิตศึกษา

(Thai Language Information Searching for Graduate Students)

วิธีใช้ทรัพยากรสารสนเทศประเภทอ้างอิงที่อยู่ในรูปสื่อสิ่งพิมพ์และการสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศประเภทอ้างอิงในรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์

HM 507 การอ่านและการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ

(Academic Reading and Writing of Thai Language)

หลักการอ่าน การอ่านจับใจความสำคัญและการคิดวิเคราะห์เพื่อใช้ในการเขียนเชิงวิชาการ หลักการเขียนและการฝึกเขียน โดยเน้นความถูกต้องของรูปแบบทางวิชาการ ความถูกต้องของรูปประโยค การใช้คำและความชัดเจนของข้อความ

HM 508 การเขียนภาษาไทยเชิงสารวิจารณ์

(Critical Writing of Thai Language)

หลักการเขียนและศิลปะการใช้ภาษา ฝึกการเขียนวิจารณ์ในรูปแบบต่าง ๆ

3.1.5.2 วิชาบังคับ

จำนวน 15 หน่วยกิต

- HM 511 ทฤษฎีภาษาและวรรณกรรม 3 (3 – 0 – 6)
(Language and Literature Theory)
ทฤษฎีทางด้านภาษาและวรรณกรรม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างภาษา วรรณกรรม และ
คติชนในประเด็นที่น่าสนใจ
- HM 512 วรรณกรรมไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน 3 (3 – 0 – 6)
(Thai Literature in Modern Society Context)
วรรณกรรมไทยประเภทต่างๆ ฝึกวิเคราะห์ ตีความ เนื้อหาและรูปแบบของวรรณกรรมกับ
ความสัมพันธ์ทั้งในบริบทสังคมไทยปัจจุบันและบริบทสังคมโลก ตลอดจนคุณค่าของวรรณกรรมไทยที่
มีต่อสังคมปัจจุบัน
- HM 513 ภาษาไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน 3 (3 – 0 – 6)
(Thai Language in Modern Society Context)
คำศัพท์ สำนวน และลักษณะการใช้ภาษาไทยในบริบทต่าง ๆ ทางสังคม เช่น โซเชียลมีเดีย
สื่อสารมวลชน วิชาการ เป็นต้น
- HM 514 ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม 3 (3 – 0 – 6)
(Thai Language and Cross Cultural Communication)
ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม หลักการสื่อสาร องค์ประกอบของการ
สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย การทักทาย การขอโทษ การทำความเคารพ บนพื้นฐานความหลากหลายใน
ด้านความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม
- HM 515 ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3 (3 – 0 – 6)
(Research Methodology in Humanities and Social Sciences)
ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เชิงปริมาณและคุณภาพ กระบวนการวิจัย
ตามขั้นตอนต่าง ๆ การเลือกหัวข้อเรื่อง การรวบรวมข้อมูล การจัดระเบียบข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล
และวิธีการเสนอผลการวิจัย

3.1.5.3 วิชาเอกเลือก

จำนวน 15/21 หน่วยกิต

แผน ก แบบ ก 2 เลือกเรียนจำนวน

15 หน่วยกิต

แผน ข เลือกเรียนจำนวน

21 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเอกภาษาและวรรณกรรม

HM 521 วรรณคดีไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

3 (3 – 0 – 6)

(Thai Literature for Foreigners)

ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีไทย วรรณคดีไทยในรูปแบบของสื่อสมัยใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับสังคมและวัฒนธรรมไทย คุณค่าและความงาม

HM 522 วรรณกรรมไทยคัดสรร

3 (3 – 0 – 6)

(Selected Thai Literature)

วิเคราะห์และตีความจากวรรณกรรมที่คัดสรรให้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมไทย

HM 523 วรรณกรรมแปลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3 (3 – 0 – 6)

(Translated Literature in Southeast Asia)

ลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะของวรรณกรรมประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ วิเคราะห์วรรณกรรม และความสัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

HM 524 ภาษาศาสตร์ภาษาไทย

3 (3 – 0 – 6)

(Thai Linguistics)

ลักษณะทั่วไปของภาษาไทย ระบบเสียงภาษาไทย ระบบคำ ประโยค ความหมาย ข้อความ ตลอดจนวจนกรรมประเภทต่างๆ

HM 525 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

3 (3 – 0 – 6)

(Thai Language for Foreigners)

ลักษณะภาษาไทยที่แตกต่างจากภาษาต่างประเทศ เรื่องการออกเสียง การใช้คำ การใช้ประโยค การสื่อความหมาย และแนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดจนนศึกษาปรากฏการณ์ของภาษาไทยสมัยใหม่ที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ

- HM 526 ภาษากับวัฒนธรรมไทย 3 (3 – 0 – 6)
(Language and Thai Culture)
แนวคิดเรื่องค่านิยม ความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรมในสังคมไทย และความสัมพันธ์ระหว่าง
ภาษากับวัฒนธรรมในบริบทสังคมไทย
- HM 527 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทย 3 (3 – 0 – 6)
(Changes in Thai Society and Culture)
วิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรมไทยในมิติต่าง ๆ เช่น การเมือง สังคม
ประเพณี
- HM 528 สัมมนาภาษาไทยเปรียบเทียบ 3 (3 – 0 – 6)
(Seminar in Comparative Thai Language)
วิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยภาษาไทยเปรียบเทียบ วิธีการศึกษาและเนื้อหา
- HM 529 ภูมิปัญญาไทยกับการสร้างสรรค์ 3 (3 – 0 – 6)
(Thai Wisdom and Creativity)
ความรู้ ความคิด ความเชื่อ ที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทยในแต่ละภูมิภาค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
การสร้างสรรค์ผลงานอันทรงคุณค่าในแต่ละท้องถิ่น และการปรับตัวของคนไทยในภูมิภาคต่าง ๆ
บทบาทของภูมิปัญญาในสังคมสมัยใหม่ ประเด็นศึกษาภูมิปัญญากับการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นมรดก
ของสังคมไทย
- HM 530 การเขียนขั้นสูง 3 (3 – 0 – 6)
(Advanced Writing)
หลักการเขียนขั้นสูง โครงสร้างข้อความ การเรียบเรียงเนื้อหาและการเชื่อมโยงความ วิเคราะห์
ลีลาการเขียน โวหารภาพพจน์ที่ใช้ในงานเขียน ฝึกงานเขียนประเภทต่างๆ เพื่อนำเสนอในสื่อรูปแบบ
ต่าง ๆ

- HM 531 การเขียนเพื่องานอาชีพ 3 (3 – 0 – 6)
(Writing for Careers)
หลักการเขียนในงานอาชีพต่าง ๆ งานด้านสื่อสารมวลชน งานเขียนสำหรับนักแปล
การเขียนวรรณกรรม การเขียนในวงการธุรกิจ ๆ เพื่อนำเสนอในสื่อรูปแบบต่าง ๆ
- HM 532 การเขียนเพื่องานวิชาการ 3 (3 – 0 – 6)
(Academic Writing)
หลักการเขียนในงานวิชาการประเภทต่าง ๆ การเขียนเพื่อวิชาการ การเขียนสารคดี การเขียน
บทความ
- HM 533 การอ่านเพื่อประสิทธิผลขั้นสูง 3 (3 – 0 – 6)
(Advanced Reading for Efficiency)
หลักและวิธีการอ่านงานประเภทต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ ตีความ วิจัย งานเขียนที่นำเสนอในสื่อ
ประเภทต่าง ๆ
- HM 534 การอ่านเพื่ออาชีพ 3 (3 – 0 – 6)
(Reading for Careers)
หลักการอ่าน การอ่านเอกสารจากแวดวงอาชีพต่าง ๆ อ่านบทความ อ่านสารคดี วรรณกรรม
รายงานประจำปี
- HM 535 การออกเสียงและการพูด 3 (3 – 0 – 6)
(Pronunciation and Speech)
ออกเสียงคำให้ถูกต้องตามแบบแผนภาษาไทย ฝึกพูดเพื่องานอาชีพประเภทต่าง ๆ พูดบรรยาย
พูดนำเสนอผลงาน พูดจรรโลงใจ และพูดโน้มน้าวใจ

กลุ่มวิชาเอกการแปล

HM 536 ทฤษฎีการแปล 3 (3 – 0 – 6)

(Theory of Translation)

แนวคิด ทฤษฎี หลักการและความสำคัญของการแปล กระบวนการแปล ปัจจัยและองค์ประกอบที่ทำให้การแปลบรรลุวัตถุประสงค์ บทบาทและหน้าที่ของนักแปล ปัญหาและอุปสรรคของการแปลและแนวทางในการแก้ไขปัญหการแปล

HM 537 ภาษาไทยเพื่อการแปล 3 (3 – 0 – 6)

(Thai Language for Translation)

ความรู้ภาษาไทยในระดับต่าง ๆ และประเภทของงานเขียน เพื่อนำไปใช้ในงานแปลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการแปลงานเขียนประเภทต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้และความคิดในงานเขียน บทความวิชาการ บทความธุรกิจ บทความวิพากษ์ สารคดี บทความวรรณกรรม และงานเขียนต่าง ๆ ที่ปรากฏในโซเชียลมีเดีย

HM 538 การแปลภาษาไทย-จีนขั้นสูง 3 (3 – 0 – 6)

(Thai – Chinese Translation)

ทฤษฎีและหลักการแปล การเลือกใช้คำ ประโยคและกลวิธีการแปล เพื่อแปลงานเขียนประเภทต่าง ๆ จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน และฝึกฝนการแปลงานเขียน

HM 539 การแปลภาษาจีน-ไทยขั้นสูง 3 (3 – 0 – 6)

(Chinese - Thai Translation)

ทฤษฎีและหลักการแปล การเลือกใช้คำ ประโยคและกลวิธีการแปล เพื่อแปลงานเขียนประเภทต่าง ๆ จากภาษาจีนเป็นภาษาไทย และฝึกฝนการแปลงานเขียน

HM 540 การแปลงานวรรณกรรม 3 (3 – 0 – 6)

(Literary Translation)

วิเคราะห์ ตีความ และแปลต้นฉบับที่เป็นงานวรรณกรรมให้เป็นภาษาที่ถูกต้อง สละสลวย การฝึกประเมินคุณค่าและบรรณาทิกรของบทแปล

- HM 541 การแปลงานด้านสื่อสารมวลชน 3 (3 – 0 – 6)
(Translation in Mass Communication)
วิเคราะห์ ตีความ และแปลต้นฉบับที่เป็นเอกสารและบทความประเภทต่างๆในงาน
สื่อสารมวลชน การฝึกประเมินคุณค่าและบรรณาธิการของบทแปล
- HM 542 การแปลงานด้านธุรกิจ 3 (3 – 0 – 6)
(Business Translation)
การแปลงานด้านธุรกิจจากภาษาอังกฤษและภาษาจีน เป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็น
ภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ โดยเน้นความถูกต้องและความเหมาะสมกับเนื้อหา
- HM 543 ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในการแปล 3 (3 – 0 – 6)
(Thai Language and Cross Cultural Communication in Translation)
ทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาไทยในฐานะที่เป็น
เครื่องมือในการสื่อสารสารข้ามวัฒนธรรม ศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ไขที่เกิดจากการสื่อสาร
ข้ามวัฒนธรรม
- HM 544 เทคนิคการล่ามเบื้องต้นภาษาจีน-ไทย 3 (3 – 0 – 6)
(Introduction to Chinese-Thai Interpretation Technique)
ศัพท์ สำนวน ที่ใช้ในแวดวงธุรกิจ สื่อสารมวลชน วรรณกรรม ตลอดจนฝึกทักษะการเป็นล่าม
แปลภาษาจีนเป็นภาษาไทย และแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน
- HM 545 การศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีนเพื่อการแปล 3 (3 – 0 – 6)
(Thai and Chinese Comparative Study for Translation)
วิเคราะห์ลักษณะของภาษาไทยและภาษาจีนในเชิงเปรียบเทียบ ทั้งระดับเสียง คำ ประโยค
ข้อความ และความหมาย โดยศึกษาจากรูปแบบการสื่อสารประเภทต่างๆ วรรณกรรม สื่อออนไลน์ และ
การพูด

- HM 546 สัมมนาการแปล 1 3 (3 – 0 – 6)
(Seminar in Translation I)
งานแปลประเภทต่าง ๆ การเลือกสรรคำ ประโยคและกลวิธีในการแปล ประเด็นสำคัญที่
เกี่ยวกับงานแปล
- HM 547 สัมมนาการแปล 2 3 (3 – 0 – 6)
(Seminar in Translation II)
งานแปลประเภทต่าง ๆ การเลือกสรรคำ ประโยคและกลวิธีในการแปล ประเด็นสำคัญที่
เกี่ยวกับงานแปล ตลาดงานแปล จรรยาบรรณของผู้แปล บทบาทหน้าที่ของผู้แปล และการใช้
เทคโนโลยีช่วยในการแปล
- HM 548 ถ่ามเพื่องานธุรกิจ 3 (3 – 0 – 6)
(Interpreting for Business)
ศัพท์ สำนวน ที่ใช้ในแวดวงธุรกิจ ฝึกการเป็นล่ามแปลภาษาจีนเป็นภาษาไทย และแปลภาษา
ไทยเป็นภาษาจีน เพื่องานธุรกิจ
- HM 549 ถ่ามเพื่องานท่องเที่ยว 3 (3 – 0 – 6)
(Interpreting for Tourism)
ศัพท์ สำนวน เพื่องานท่องเที่ยว ฝึกการเป็นล่ามแปลภาษาจีนเป็นภาษาไทย และแปลภาษาไทย
เป็นภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับงานท่องเที่ยว
- HM 600 วิทยานิพนธ์ 12 (0 – 0 – 36)
(Thesis)
นักศึกษาที่เลือกแผนการศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ต้องจัดทำวิทยานิพนธ์และสอบป้องกัน
วิทยานิพนธ์ โดยหัวข้อวิทยานิพนธ์ต้องอยู่ในขอบเขตสาขาวิชาที่จะศึกษาและได้รับความเห็นชอบจาก
อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ต้องได้รับอนุมัติเห็นชอบจากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ที่ได้รับการแต่งตั้ง

HM 601 การศึกษาค้นคว้าอิสระ

6 (0 – 0 – 9)

(Independent Study)

นักศึกษาที่เลือกแผนการศึกษา ข ต้องจัดทำรายงานการค้นคว้าอิสระในขอบเขตสาขาวิชาที่ตนศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษากำกับดูแล และต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการสอบที่ได้รับการแต่งตั้ง

3.2 ชื่อ นามสกุล ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน	ปี พ.ศ.
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.ธนิกาญจน์ จินาพันธ์	อ.ด. อ.ม. ศศ.บ.	วรรณคดีเปรียบเทียบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2552
				ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2546
				ภาษาไทย เกียรตินิยม อันดับ 2	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2542
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี	Ph D. อ.ม. ศศบ.	Thai Drama	SOAS University Of London	2544
				วรรณคดีเปรียบเทียบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2536
				ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2532
3	รองศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ขนิษฐา จิตชินะกุล	กศ.ม. ศบ.	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยนเรศวร	2536
				ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เกียรตินิยมอันดับ 2	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2532
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.จักริน จุลพรหม	ปร.ด ศศ.ม.. กศ.บ.	ภาษาศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหิดล	2544
				จารึกภาษาไทย	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2534
				ภาษาไทย เกียรตินิยม อันดับ 2	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม	2530

ลำดับ	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน	ปี พ.ศ.
5	รองศาสตราจารย์ (ภาษาจีน)	ดร.บุรินทร์ ศรีสมถวิล	Ph D.	Chinese Philology	มหาวิทยาลัยเจ้อเจียง	2552
			M.A.	Chinese Philology	มหาวิทยาลัยเจ้อเจียง	2549
			ศศ.บ.	ภาษาจีน	(ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2545
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาจีน)	ดร.จรี สุชนวนิช	Ph D.	Chinese Philology	มหาวิทยาลัยเจ้อเจียง	2553
			ปธ.	การตลาด	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2545
			อ.บ	ภาษาจีน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2543
7	อาจารย์ (ภาษาจีน)	ดร. จินดาพร พินพงษ์ทรัพย์	Ph D.	Modern and contemporary Chinese Literature	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2553
			อ.ม	ภาษาจีน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2545
			ปธ.	ภาษาจีน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2542

3.2.2 ผลงานทางวิชาการและภาระงานสอนของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการแต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของบรรณานุกรม	ประสบการณ์และการฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตรที่จะเปิดใหม่
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.ธนิกาญจน์ จินาพันธ์	<p>บทความงานวิจัย</p> <p>ธนิกาญจน์ จินาพันธ์. “แรงงานข้ามชาติในวรรณกรรมไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2545 – 2555.” วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 35 (3) (กรกฎาคม – กันยายน). 2558,118-137</p> <p>บทความวิชาการ</p> <p>ธนิกาญจน์ จินาพันธ์. “โรตีสยามแดน: การเดินทาง การเยียวยา และการชำระบาดแผลทางประวัติศาสตร์ของโรตีสยามในเรื่องสั้นไทย.” ใน The Online HMA Journal: Special Issue (HMA) ฉบับที่ 1 2561, http://humanities.utcc.ac.th/index.;ht/m/629-hmajine.</p> <p>ธนิกาญจน์ จินาพันธ์. “แรงงานพม่าในเรื่องสั้นไทย: บทสองสำรวจในบริบทสังคมอาเซียน.” ในหนังสือรวมบทความวิชาการ มนุษยศาสตร์ ความรู้เดินทางในโอกาส 36 ปีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.2560,155-174.</p>			

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการแต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของบรรณานุกรม	ประสบการณ์และการฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตรที่จะเปิดใหม่
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี	<p>รายงานวิจัย</p> <p>กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี.2559. ท่วงทีลีลาและท่ารำตัวละครนาง: องค์ความรู้นาฏศิลป์ไทยของคุณครูบุนนาค ทรรทรานนท์. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.</p> <p>กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี, บัณฑิต สุพรรณยศ และคณะ.2558. รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม: เพลงพื้นบ้านภาคกลาง. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.</p> <p>บทความงานวิจัย</p> <p>กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี.2558. ความเป็นไทยในศิลปะการแสดงร่วมสมัย. วารสารเอเชียปริทัศน์. 35: 1 (มกราคม-มิถุนายน 2557.)</p>	“		

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการแต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของบรรณานุกรม	ประสบการณ์และการฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตรที่จะเปิดใหม่
3	รองศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ชนิษฐา จิตชินะกุล	<p>หนังสือ/ตำรา</p> <p>ชนิษฐา จิตชินะกุล. 2557. หลักการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.</p> <p>รายงานวิจัย</p> <p>ชนิษฐา จิตชินะกุล และ สุพัตรา ห.เพียรเจริญ.2559. ศึกษาสำนวน-สุภาษิตไทย-จีน : บริบทวิถีสังคมปัจจุบัน. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.</p> <p>บทความงานวิจัย</p> <p>ชนิษฐา จิตชินะกุล. “จากภูมิปัญญาลวดลายผ้าทอพื้นเมืองสู่ธุรกิจ SME.” วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 4 (1) (มกราคม-มิถุนายน 2559) , 59-80</p> <p>ชนิษฐา จิตชินะกุล. “ภูมิปัญญาบนลวดลายผ้าไทยในท้องถิ่นทางภาคใต้.” ความรู้เดินทาง รวมบทความวิชาการสายมนุษยศาสตร์ในโอกาส 36 ปี</p>	<p>-สัมมนาวิชาการความรู้เดินทาง ในโอกาส 36 ปี คณะมนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2560</p> <p>-ประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ลมพัดต้องส่องแสงเดือนในระหว่างวันที่ 22-24 พฤษภาคม 2561</p>	6	

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการแต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของบรรณานุกรม	ประสบการณ์และการฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตรที่จะเปิดใหม่
			คณะมนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2560.,385-405 ขนิษฐา จิตชินะกุล. “รูปแบบพิธีกรรมแต่งงานจากอดีตสู่ธุรกิจ wedding.” วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 1 (3) (กันยายน-ธันวาคม 2561) , 158-175			
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาไทย)	ดร.จักริน จุลพรหม	บทความวิชาการ จักริน จุลพรหม. “หอไตรวัดเทพธิดาราม” วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 35 (3) (กรกฎาคม-กันยายน 2558), 201-215			

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการ แต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของ บรรณานุกรม	ประสบการณ์ และการ ฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตร ที่จะเปิดใหม่
5	รองศาสตราจารย์ (ภาษาจีน)	ดร.บุรินทร์ ศรีสมถวิล	<p>ตำรา/หนังสือ</p> <p>1) บุรินทร์ ศรีสมถวิล.2559. การอ่านเพื่อศึกษา ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน (ฉบับ ปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สาขาวิชาภาษาจีน คณะ มนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์ มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย,</p> <p>2) บุรินทร์ ศรีสมถวิล.2559. พินิตคะแนนเต็ม ข้อสอบ PAT7.4 ภาษาจีน ฉบับคัมภีร์หลักภาษา กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.</p> <p>3) บุรินทร์ ศรีสมถวิล.2561. การอ่านและรายงาน ภาษาจีน. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาภาษาจีน คณะ มนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์ มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย.</p> <p>บทความวิชาการ</p> <p>Burin Srisomthawin, Examining the Two Versions of The Judgment's Chinese Translation : A Comparative Study, Chinese Studies Journal, Kasetsart University, Vol.9, October- December.2016</p>			

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการ แต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของ บรรณานุกรม	ประสบการณ์ และการ ฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตร ที่จะเปิดใหม่
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ภาษาจีน)	ดร.จวีร์ สุขนวนิช	<p>ตำรา/หนังสือ</p> <p>จวีร์ สุขนวนิช. 2017. ศัพท์จีนระดับกลาง. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.</p> <p>จวีร์ สุขนวนิช. 2017. ภาษาและวัฒนธรรมจีน นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.</p> <p>จวีร์ สุขนวนิช. 2016. ภาษาจีนเพื่ออุตสาหกรรม การบริการ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช.</p> <p>จวีร์ สุขนวนิช. 2015. ศัพท์จีนระดับต้น สมาคม ส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.</p> <p>จวีร์ สุขนวนิช. 2015. ภาษาจีนเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.</p> <p>รายงานวิจัย</p> <p>จวีร์ สุขนวนิช. 2015. การสำรวจและวิเคราะห์ คำศัพท์ภาษาจีนที่ปรากฏในแบบทดสอบความถนัด ทางวิชาการและวิชาชีพภาษาจีน (PAT 7.4) โดย เปรียบเทียบกับคำศัพท์ที่ปรากฏในการสอบวัด ระดับความรู้ ภาษาจีนแบบใหม่ New HSK รายงาน การวิจัย กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.</p>			

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการ แต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของ บรรณานุกรม	ประสบการณ์ และการ ฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตร ที่จะเปิดใหม่
			<p>จรี สุชนวนิช.2016. “การศึกษารายเรียนการสอน ภาษาจีนด้วยไอซีทีเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศ ไทย : กรณีศึกษาประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน” รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้า ไทย.</p> <p>บทความวิชาการ จรี สุชนวนิช. “การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะ ภาษาต่างประเทศด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร (ไอซีที) : กรณีศึกษา ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน”. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,(6) 2,(พฤษภาคม- สิงหาคมหน้า) 2561, 1-13.</p>			

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการ แต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของ บรรณานุกรม	ประสบการณ์ และการ ฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตร ที่จะเปิดใหม่
			<p>Juree Suchonvanich <i>"The Concerns for Home Country of Chinese Monk in Thailand"</i>, The Roundtable Forum on Autobiography and Caring our Countries in the aspect of Humanistic Buddhism", Hong Kong, April. 2016.</p> <p>Juree Suchonvanich <i>"The Spread and Influence of Chinese Literature in Thailand"</i>, The Contemporary Hermeneutics of Chinese Philosophy and Literature, P.R. China, October. 2016.</p> <p>"The Correspondence Regularity of Minnan Dialect and Thai Phonetics : Taking "The Three Kingdoms" as an Example", The 17th National Symposium on Modern Chinese Studies and the International Symposium on the Evolution of Min Dialect", P.R. China, November. 2016.</p>			

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือการแต่งตำรา) ให้เขียนในรูปแบบของบรรณานุกรม	ประสบการณ์และการฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์	
					ที่มีอยู่แล้ว	ที่มีในหลักสูตรที่จะเปิดใหม่
7	อาจารย์ (ภาษาจีน)	ดร.จินดาพร พินพงทรัพย์.	<u>บทความวิชาการ</u> จินดาพร พินพงทรัพย์. “กลวิธีการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทยเป็นภาษาจีน.” Veridian E-Journal, Silpakorn University มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 11,3 (กันยายน – ธันวาคม), 1471-1491. 2561.			

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงานหรือสหกิจศึกษา)

ไม่มี

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

ข้อกำหนดในการจัดทำวิทยานิพนธ์หรือรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร ภายใต้กรอบข้อกำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (เอกสารผนวก ค)

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

5.1.1 วิทยานิพนธ์ (สำหรับแผน ก แบบ ก 2) เป็นการศึกษาประเด็นปัญหาทางการภาษาไทย หรือการสื่อสารทางด้านภาษาไทยในงานอาชีพโดยอาศัยกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ตามความสนใจและความถนัดของนักศึกษา ทั้งนี้ได้รับอนุมัติจากผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยอยู่ภายใต้การดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่หลักสูตรมอบหมาย เมื่อดำเนินการศึกษาวิจัยเรียบร้อยแล้ว ต้องนำเสนอเล่มต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่หลักสูตรแต่งตั้ง เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นชอบในการจัดสอบ จากนั้นให้นักศึกษาเข้ารับการสอบป้องกันงานวิจัยของตนเองโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

5.1.2 การศึกษาค้นคว้าอิสระ (สำหรับแผน ข) เป็นการศึกษาค้นคว้าอิสระตามความสนใจและความถนัดด้านภาษาไทยหรือการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพของนักศึกษา โดยต้องเสนอเค้าโครงร่างการศึกษา (Proposal) ต่อหลักสูตรเพื่อขอความเห็นชอบให้ศึกษาโดยอยู่ภายใต้การดูแลให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาที่หลักสูตรมอบหมาย เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ ประมวลผลและเรียบเรียงเป็นรายงานผลการศึกษาแล้ว ต้องนำเสนอเล่มต่อหลักสูตรเพื่อขอรับการสอบทวนความรู้โดยคณะกรรมการที่หลักสูตรแต่งตั้ง

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

(ดูรายละเอียดหน้า 16,46 วิชา HM600 วิทยานิพนธ์ และวิชา HM601 การศึกษาค้นคว้าอิสระ)

5.3 ช่วงเวลา

5.3.1 วิทยานิพนธ์ ภาคปลายในปีที่ 2

5.3.2 การศึกษาค้นคว้าอิสระ ภาคปลาย ในปีที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต

5.4.1 วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

5.4.2 การศึกษาค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาตามเวลาที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา ตามแผนที่นักศึกษาเลือก จัดทำหัวข้อการศึกษา เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณากลับกรองหัวข้อ เพื่อขอรับความเห็นชอบและรับการจัดสรรอาจารย์ที่ปรึกษาประจำเล่ม นักศึกษาต้องไปปรึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัยและการดำเนินการวิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำเล่มอย่างสม่ำเสมอ

5.6 กระบวนการประเมินผล

5.6.1 วิทยานิพนธ์ ให้เกรด S สำหรับการสอบผ่านการป้องกันโครงร่างการวิจัย และสอบผ่านการป้องกันเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ และให้เกรด U หากสอบไม่ผ่านการป้องกันเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์

5.6.2 การศึกษาค้นคว้าอิสระ เมื่อนักศึกษาทำการศึกษาและเรียบเรียงรายงานฉบับสมบูรณ์แล้ว นักศึกษาต้องสอบทวนความรู้เพื่อป้องกันงานที่ศึกษากับคณะกรรมการที่หลักสูตรมอบหมาย โดยใช้ระบบการให้เกรดตามคุณภาพของผลงาน 7 ระดับ คือ A, B+, B, C+, C, D+, D และ F หากนักศึกษาสอบได้เกรด ต่ำกว่า C ต้องลงทะเบียนใหม่

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
ด้านบุคลิกภาพ	มีการสอดแทรกเรื่องเทคนิคการนำเสนอ การแต่งกาย การพูด มารยาทการเข้าสังคม การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีการนำเสนอที่ดี น่าสนใจ ตลอดจนสามารถปรับตัวในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ด้านภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบ ตลอดจนมีวินัยในตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้มีรายวิชาซึ่งนักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเอง และทำงานเป็นกลุ่ม มีการกำหนดให้นักศึกษาทำรายงาน ตลอดจนกำหนดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนองาน เพื่อเป็นการฝึกฝนภาวะผู้นำและการเป็นผู้ฟังที่ดี - มีการมอบหมายให้นักศึกษาหมุนเวียนเพื่อนำเสนอผลงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและกล้าแสดงความคิดเห็น - มีกติกาเพื่อส่งเสริมการมีวินัยในตนเอง เช่น การเข้าเรียนตรงเวลา เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน
จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	ให้ความรู้ถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์สุจริต และ ความมีคุณธรรม จริยธรรม และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคัดลอกผลงาน ลิขสิทธิ์ ผลงานทางวรรณกรรม

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) นักศึกษาต้องมีวินัย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม
- (2) ตระหนักในคุณค่าและมีคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต
- (3) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่า และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

- (4) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) กำหนดร่วมกับสถาบันในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต ความมีวินัย ความตรงต่อเวลา
- (2) อาจารย์ผู้สอนสอดแทรกการสอนที่ทำให้ให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม และมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น เช่น ไม่ลอกงานทางวิชาการ มีการส่งงานตามที่กำหนด
- (3) สอดแทรกการปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย รับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวม โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ตลอดจนการแต่งกายและการแสดงออกที่เหมาะสมในการเรียนการสอนของรายวิชาต่าง ๆ
- (4) กำหนดให้นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบโดยผ่านการทำงานกลุ่ม ให้อำนาจหน้าที่ของการเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่ม
- (5) มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำการทุจริตในการสอบหรือการคัดลอกงานของผู้อื่นโดยไม่อ้างอิง (Plagiarism) เป็นต้น

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) ประเมินจากผลส่งงานในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาการและวิชาชีพ โดยต้องไม่คัดลอกหรือทุจริตโดยเจตนา
- (2) พิจารณาพฤติกรรมของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย และการแสดงออกอื่น ๆ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมตามกำหนดเวลาที่มอบหมาย
- (3) ผลงานที่นำเสนอต้องมีแหล่งค้นคว้าที่ถูกต้องและเชื่อถือได้

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) นักศึกษาต้องมีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาที่เป็นแก่นของสาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ตลอดจนหลักการและทฤษฎีที่สำคัญ
- (2) มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการนำหลักการและทฤษฎีที่สำคัญไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้า การวิจัยทางวิชาการ หรือการปฏิบัติในวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง

- (3) สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจ และอธิบายการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพได้อย่างถูกต้อง โดยอิงความรู้จากทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัย เพื่อแสวงหาแนวทางการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์
- (4) เล็งเห็นและเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีการใช้ภาษาไทยในสื่อประเภทต่าง ๆ และสามารถใช้ภาษาไทยได้จริงถูกต้องเหมาะสม
- (5) มีความรู้ในแนวกว้างของสาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ และสามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชากับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) เน้นหลักการทางทฤษฎีและแนวทางการประยุกต์ที่ปฏิบัติได้ในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยี โดยให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชา
- (2) จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงาน การเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษ หรือการจัดสัมมนา

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา ดังนี้

- (1) การทดสอบย่อย
- (2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (3) รายงานและ/หรือผลงานตามโครงการที่นักศึกษาจัดทำและนำเสนอ
- (4) การนำเสนอรายงานประกอบสื่อในชั้นเรียน

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) นักศึกษาต้องสามารถพัฒนาตนเองโดยประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการจากภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในการจัดการศึกษาวิจัย ค้นคว้าเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ และสามารถใช้ภาษาไทยในวงการอาชีพต่างๆ ได้ โดยมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์
- (2) สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัย เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์และวิธีการใช้ภาษาไทยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในอาชีพต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเกิดประสิทธิผล

- (3) สามารถสังเคราะห์และใช้ผลงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการ หรือรายงานวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความคิดใหม่ ๆ โดยบูรณาการให้เข้ากับองค์ความรู้เดิม หรือเสนอเป็นความรู้ใหม่ที่ท้าทาย
- (4) สามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการได้ด้วยตนเอง ด้วยการใช้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตลอดจนการใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือแนวการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) ใช้กรณีศึกษาเพื่อสามารถประยุกต์ใช้ภาษาไทยในอาชีพหรือบริบทที่กำหนดให้ โดยเน้นแนวทางการศึกษาตามกลุ่มวิชาเอกของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามที่หลักสูตร กำหนด
- (2) ให้มีการอภิปรายกลุ่ม การระดมสมอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความ คิดเห็น
- (3) ให้มีโอกาสปฏิบัติจริงในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ทั้งแบบงานเดี่ยวและ งานกลุ่ม
- (4) นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ ปัญหาการใช้ภาษาไทยในอาชีพได้โดย ประเมินปัญหา/สถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดได้ด้วยตนเอง

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) ประเมินจากผลการสอบ
- (2) ประเมินจากการปฏิบัติงาน และผลงานของนักศึกษา เช่น การนำเสนองาน ในชั้นเรียน การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความ รับผิดชอบ

- (1) สามารถประเมินตนเองได้ทั้งในบทบาทของผู้นำและ/หรือผู้ตาม และสามารถ สื่อสารเพื่อทำงานร่วมกับผู้อื่นและกลุ่มคนทั่วไปได้
- (2) แสดงออกถึงทักษะการเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง และรับผิดชอบต่องานในกลุ่ม รวมทั้งวางแผนในการปรับปรุงตนเองให้มี

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระดับสูงได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์

- (3) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองและของกลุ่ม

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) กำหนดกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม ที่ต้องประสานงานกับผู้อื่น การขอความร่วมมือจากบุคคลภายนอก และ/หรือต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้มีประสบการณ์ โดยอยู่ภายใต้ขอบเขตจุดมุ่งหมายและลักษณะของรายวิชา
- (2) ให้มีการแบ่งงานรับผิดชอบตามหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน
- (3) ฝึกการแก้ปัญหาพร้อมกันโดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในกิจกรรมอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียน และในการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ
- (2) ประเมินจากการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน และ/หรือผลงาน/โครงการที่มอบหมายให้ในรายวิชา

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) นักศึกษาสามารถคัดกรองข้อมูลการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา และเสนอแนะปัญหาในด้านต่าง ๆ ของการใช้ภาษาไทยในอาชีพต่าง ๆ ได้ โดยสามารถวิเคราะห์เจาะลึกในประเด็นที่ตนสนใจได้อย่างเหมาะสม
- (2) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยวิธีหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลในวงวิชาการและวิชาชีพ
- (3) มีการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือสื่อสารที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อการสืบค้นข้อมูลเพิ่มพูนความรู้ให้เกิดประสิทธิผล และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

- (4) สามารถนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการ ค้นคว้าที่สำคัญ

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสมโดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร
- (2) ให้นำเสนองาน นำการอภิปรายกลุ่ม หรือการจัดกิจกรรมโครงการ โดยอ้างอิงสารสนเทศที่เชื่อถือได้ และใช้สื่อนำเสนอหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม ประกอบกับการนำเสนอด้วยวาจา
- (3) ฝึกการวิเคราะห์ภาษาไทยในวงการศึกษาต่าง ๆ ตามบริบทของสังคม
- (4) ฝึกการเรียบเรียงและนำเสนอรายงานทางวิชาการ การวิจัย และรายงานทางวิชาชีพที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) ประเมินจากเทคนิคที่เหมาะสมในการนำเสนองาน โดยสามารถเลือกใช้สารสนเทศ ภาษา เครื่องมือทางเทคโนโลยี และ/หรือคณิตศาสตร์และสถิติที่เกี่ยวข้อง
- (2) ประเมินจากความสามารถในการอธิบายถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ ในการนำเสนอผลงาน การอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่มีการนำเสนอต่อชั้นเรียน
- (3) ประเมินจากผลงานที่นำเสนอทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

2. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้ ต้องสอดคล้องกับ ข้อ 2

คุณธรรม จริยธรรม

- (1) นักศึกษาต้องมีวินัย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม
- (2) ตระหนักในคุณค่าและมีคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต
- (3) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (4) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรและสังคม

ความรู้

- (1) นักศึกษาต้องมีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาที่เป็นแก่นของสาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ตลอดจนหลักการและทฤษฎีที่สำคัญ
- (2) มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการนำหลักการและทฤษฎีที่สำคัญไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้า การวิจัยทางวิชาการ หรือการปฏิบัติในวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง
- (3) สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจ และอธิบายการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพได้อย่างถูกต้อง โดยอิงความรู้จากทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัย เพื่อแสวงหาแนวทางการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์
- (4) เฝ้ามองและเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีการใช้ภาษาไทยในสื่อประเภทต่าง ๆ และสามารถใช้ภาษาไทยได้จริงถูกต้องเหมาะสม
- (5) มีความรู้ในแนวทางของสาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ และสามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชากับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง

ทักษะทางปัญญา

- (1) นักศึกษาต้องสามารถพัฒนาตนเองโดยประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการจากภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในการจัดการศึกษาวิจัย ค้นคว้าเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ และสามารถใช้ภาษาไทยในวงการอาชีพต่างๆ ได้ โดยมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์
- (2) สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัย เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์และวิธีการใช้ภาษาไทยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในอาชีพต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเกิดประสิทธิผล

- (3) สามารถสังเคราะห์และใช้ผลงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการ หรือรายงานวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความคิดใหม่ ๆ โดยบูรณาการให้เข้ากับองค์ความรู้เดิม หรือเสนอเป็นความรู้ใหม่ที่ท้าทาย
- (4) สามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการได้ด้วยตนเอง ด้วยการใช้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตลอดจนการใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือแนวการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ

ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) สามารถประเมินตนเองได้ทั้งในบทบาทของผู้นำและ/หรือผู้ตาม และสามารถสื่อสารเพื่อทำงานร่วมกับผู้อื่นและกลุ่มคนทั่วไปได้
- (2) แสดงออกถึงทักษะการเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง และรับผิดชอบงานในกลุ่ม รวมทั้งวางแผนในการปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระดับสูงได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์
- (3) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองและของกลุ่ม

ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) นักศึกษาสามารถคัดกรองข้อมูลการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา และเสนอแนะปัญหาในด้านต่าง ๆ ของการใช้ภาษาไทยในอาชีพต่าง ๆ ได้ โดยสามารถวิเคราะห์เจาะลึกในประเด็นที่ตนสนใจได้อย่างเหมาะสม
- (2) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนด้วยวิธีหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลในวงวิชาการและวิชาชีพ
- (3) มีการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือสื่อสารที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อการสืบค้นข้อมูลเพิ่มพูนความรู้ให้เกิดประสิทธิผล และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

- (4) สามารถนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการ ค้นคว้าที่สำคัญ

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้					3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	
1. วิชาบังคับ																					
HM 511 ทฤษฎีภาษา และวรรณกรรม	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 512 วรรณกรรมไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 513 ภาษาไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน	●	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 514 ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	●	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 515 ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○	●	●	●
2. วิชาบังคับเอก																					
(1) กลุ่มวิชาเอกภาษาและวรรณกรรม																					
HM 521 วรรณคดีไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 522 วรรณกรรมไทยคัดสรร	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 523 วรรณกรรมแปลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 524 ภาษาศาสตร์ภาษาไทย	●	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

- ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้					3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
HM 525 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	●	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 526 ภาษากับวัฒนธรรมไทย	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 527 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทย	●	○	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 528 สัมมนาภาษาไทยเปรียบเทียบ	●	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●	●	○	●	●	○	○
HM 529 ภูมิปัญญาไทยกับการสร้างสรรค์	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 530 การเขียนขั้นสูง	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 531 การเขียนเพื่องานอาชีพ	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 532 การเขียนเพื่องานวิชาการ	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 533 การอ่านเพื่อประสิทธิผลขั้นสูง	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 534 การอ่านเพื่ออาชีพ	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○
HM 535 การออกเสียงและการพูด	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

- ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้					3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	
(2) กลุ่มวิชาเอกการแปล																					
HM 536 ทฤษฎีการแปล	●	●	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 537 ภาษาไทยเพื่อการแปล	●	●	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 538 การแปลภาษาไทย-จีนขั้นสูง	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 539 การแปลภาษาจีน-ไทยขั้นสูง	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 540 การแปลงานวรรณกรรม	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 541 การแปลงานด้านสื่อสารมวลชน	●	●	○	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 542 การแปลงานด้านธุรกิจ	●	●	○	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
HM 543 ภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในการแปล	●	●	○	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○
HM 544 เทคนิคการล่ามภาษาจีน-ไทย	●	●	○	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○
HM 545 การศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีนเพื่อการแปล	●	●	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○
HM 546 สัมมนาการแปล 1	●	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●	●	○	●	●	○	○	○
HM 547 สัมมนาการแปล 2	●	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●	●	○	●	●	○	○	○

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

- ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้					3. ทักษะทางปัญญา				4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
HM 548 ล่ามเพื่องานธุรกิจ	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○
HM 549 ล่ามเพื่องานท่องเที่ยว	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○
HM 600 วิทยานิพนธ์	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	●	●	●
HM 601 การศึกษาค้นคว้าอิสระ	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	●	●	●

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (เอกสารผนวก ค)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 ให้อาจารย์ประจำวิชาแสดงหลักฐานวิธีการประเมินผลทุกรายวิชา

2.2 มีคณะกรรมการพิจารณาข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้เป็นไปตามกรอบรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และพิจารณาให้การรับรองรายงานผลการสอบ (เกรด) ที่มีมาตรฐาน

2.3 ให้อาจารย์ประจำวิชาสัมภาษณ์ปากเปล่า หรือตรวจสอบจากการเสนอรายงาน ในกรณีที่นักศึกษามีการจัดทำโครงการหรือรายงาน

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 เรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3.2 ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00

3.3 ได้สอบผ่านการสอบวิทยานิพนธ์ ในกรณีเรียนตามหลักสูตร แผน ก แบบ ก2 และได้ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์แล้ว และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม

3.4 ได้สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ในกรณีที่เรียนตามหลักสูตร แผน ข และได้ส่งเอกสารฉบับสมบูรณ์แล้ว และผลงานจะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม

3.5 ไม่มีพันธะด้านหนี้สินใด ๆ กับมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (ดูเอกสารผนวก ค)

4. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา (ระบุเป็นแต่ละปีการศึกษาจนครบระยะเวลาของหลักสูตร)

<p>ชั้นปี (ระบุตามระยะเวลาของหลักสูตร)</p>	<p>รายละเอียด</p>
<p>ชั้นปีที่ 1</p>	<p>1. นักศึกษาต่างชาติรู้จักคำศัพท์ในภาษาไทยได้ 300-400 คำ และมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. นักศึกษามีแนวทางในการศึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้าอิสระ</p>
<p>ชั้นปีที่ 2</p>	<p>1. นักศึกษาสามารถศึกษารายวิชาในหลักสูตรได้ครบตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>2. นักศึกษาสามารถนำเสนอเค้าโครงร่างวิทยานิพนธ์หรือหัวข้อสำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระได้</p> <p>3. นักศึกษาสามารถสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ และจบได้ตามที่หลักสูตรกำหนด</p>
<p>ชั้นปีที่ 3</p>	<p>นักศึกษสามารถสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ และจบได้ตามที่หลักสูตรกำหนด</p>

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

- 1.1 จัดเตรียมคู่มืออาจารย์และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสำหรับอาจารย์ใหม่
- 1.2 จัดการประชุมพิเศษแก่อาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย คณะวิชา หลักสูตรที่สอน ตลอดจนหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน ตามแนวทางของจรรยาบรรณการเป็นครู
- 1.3 จัดอบรมแก่อาจารย์หรือสนับสนุนให้อาจารย์ได้เข้ารับการอบรมภายนอก เกี่ยวกับภารกิจที่จะต้องดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.)
- 1.4 ส่งเสริมให้อาจารย์ได้เพิ่มพูนความรู้ และสร้างเสริมประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ โดยเข้าร่วมการประชุมวิชาการ สัมมนา ฝึกอบรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพและในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

- (1) จัดอบรมแก่อาจารย์หรือสนับสนุนให้อาจารย์ได้เข้ารับการอบรมภายนอก เกี่ยวกับภารกิจที่จะต้องดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.)
- (2) จัดอบรมแก่อาจารย์เพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ การออกข้อสอบ และการประเมินผลการสอบ

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

- (1) ส่งเสริมให้อาจารย์ได้เพิ่มพูนความรู้ และสร้างเสริมประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ โดยเข้าร่วมการประชุมวิชาการ สัมมนา ฝึกอบรมทั้งในและต่างประเทศ
- (2) สนับสนุนให้อาจารย์มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม
- (2) กระตุ้นให้อาจารย์ผลิตผลงานวิชาการ ทั้งตำราและ การวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งสายตรงในสาขาวิชาการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพและในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
- (3) ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาวิชา

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

หลักสูตรได้กำหนดระบบและวิธีการประกันคุณภาพหลักสูตรในแต่ละประเด็น ตามแนวทางประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

1. การกำกับมาตรฐาน

หลักสูตรมีการกำกับมาตรฐานตามกรอบตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1.1 กำกับให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 3 คน ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ทั้งนี้ หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รับทราบ

1.2 กำกับให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

- มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ขึ้นไป

- มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

1.3 กำกับให้อาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

- มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

1.4 กำกับให้อาจารย์ผู้สอนมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

- มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

- ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

1.5 กำกับให้อาจารย์พิเศษมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

-มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

- ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

-ทั้งนี้ชั่วโมงสอนต้องไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

1.6 กำกับให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

-ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

- มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

1.7 กำกับให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

-อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

กรณีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณคุณสมบัติประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

-คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง

-แต่หากทรงคุณวุฒิภายนอกไม่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ตามที่กำหนดข้างต้นจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันและแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบ

1.8 กำกับให้อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า 3 คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

-คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

-มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า

-มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า 10

-แต่หากทรงคุณวุฒิภายนอกไม่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ตามที่กำหนดข้างต้นจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันและแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบ

1.8 กำกับกับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

-แผน ก ผลงานต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการฉบับสมบูรณ์ (Proceeding)

-แผน ข รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

1.9 ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนี้

- อาจารย์ประจำหลักสูตร 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

-อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ไม่เกิน 5 คน

-อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระได้ไม่เกิน 15

คน

-หากอาจารย์มีคุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ไม่เกิน 10 คน

-หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่า นักศึกษาที่ศึกษาค้นคว้าอิสระ 3 คน

-อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

-กำกับให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีงานวิจัยต่อเนื่อง กล่าวคือ มีผลงานวิจัยอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี

1.10 กำหนดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด กล่าวคือ พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อย ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี

2. บัณฑิต

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพด้านวิชาการและวิชาชีพ และมีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ(Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีหน้าที่ กำกับดูแลหลักสูตร และดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนด คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และการผลิตบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะต้องครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ (1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2 กำหนดให้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมของประเทศและโลก ความก้าวหน้าทางวิชาการด้านการใช้ภาษาในแวดวงวิชาชีพ ตลอดจนงานศึกษา ความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สืบค้นความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อศึกษาทิศทางของตลาดแรงงานและสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาด้านภาษาไทย วรรณคดี หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ โดยความร่วมมือกับบัณฑิตวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ซึ่งระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อมหาบัณฑิต โดยเฉลี่ยควรอยู่ในระดับดี เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการรับนิสิต และสำหรับนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก ๆ 5 ปี

2.3 กำหนดให้มีการเผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาใน แผน ก และแผน ข ให้เป็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชนและเผยแพร่ชื่อเสียงให้แก่หลักสูตรและมหาวิทยาลัย

3. นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษาและการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

1 การรับนักศึกษา

หลักสูตรกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมในการพิจารณาใบสมัครเข้าศึกษาและหลักฐานประกอบการสมัครเพื่อให้เป็นไปตามคุณสมบัติที่ระบุไว้ในหมวดที่ 3 ข้อ 2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2 การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

หลักสูตรกำหนดให้มีการปฐมนิเทศนิสิตใหม่ก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการปรับตัว เทคนิคการเรียนรู้ กฎระเบียบในมหาวิทยาลัยที่ควรทราบ สิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัย คณะ และหลักสูตรจัดให้ รวมทั้งการพบอาจารย์ที่ปรึกษา

- หลักสูตรจัดเตรียมความพร้อมบัณฑิตตามที่ระบุไว้ในหมวดที่ 3 ข้อ 2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

1. การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ /การค้นคว้าอิสระ

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ) มีเป้าหมายให้นักศึกษาทุกคนได้รับการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ กำกับติดตามการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปตามแผนการศึกษา ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาและมีความพร้อมสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้หลักสูตรยังมีเป้าหมายว่า หัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามีความทันสมัยและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนความก้าวหน้าทางศาสตร์ ทั้งนี้กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.ขั้นเตรียมการ หลักสูตรจัดให้มีการเรียนการสอนในรายวิชาปรับพื้นฐาน HM515 ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้นักศึกษาได้มีพื้นฐานในการทำวิจัย นอกจากนี้ยังมีรายวิชา HM513 ภาษาไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน และ รายวิชา HM513 สัมมนาภาษาไทยเปรียบเทียบ นอกจากนี้ ให้นักศึกษานำเสนอร่างหัวข้อและโครงร่างงานวิจัยเพื่อให้คณะกรรมการหลักสูตรได้พิจารณาความเหมาะสมในเชิงทฤษฎีและขอบเขตการวิจัย รวมถึงตรวจสอบคุณสมบัติและแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ เพื่อให้งานวิจัยมีความทันสมัยและเหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบัน รวมถึงเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ปีพุทธศักราช 2558

2. **ขั้นตอนการ** หลักสูตรใช้ระบบและกลไกการดูแลให้คำปรึกษานักศึกษาตามข้อกำหนดของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมีกระบวนการในการติดตามการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาทุกๆ 4 เดือน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนด

3. **ขั้นประเมินผล** หลักสูตรจะประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัยของนักศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องประเมินเพื่อให้ นักศึกษาเข้าสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ และดำเนินการวิจัยให้เสร็จสิ้น จากนั้นจึงอนุญาตให้นักศึกษาเข้าสอบได้ตามกระบวนการของบัณฑิตวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการสอบ 3-5 คน และ 1 ในจำนวนนั้นต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ปีพุทธศักราช 2558

ทั้งนี้งานวิจัยต้องได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ หรือรายงานการประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติที่เป็นที่ยอมรับ ส่วนรายการการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

2 **การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21** ได้แก่ การส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายความรู้และความร่วมมือทางวิชาการและวิจัย ด้วยการส่งนักศึกษาเข้าร่วมการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

3.3 **กระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน** (การคงอยู่ การสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา)

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำสรุปจำนวนนักศึกษารายปีการศึกษา เพื่อกำกับดูแลอัตราการคงอยู่และอัตราการสำเร็จการศึกษา รวมถึงแสดงรายงานความก้าวหน้าในการศึกษาของนักศึกษา

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสำรวจความพึงพอใจในด้านต่างๆ ของนักศึกษา ประกอบด้วย ความพึงพอใจของนักศึกษาแรกเข้าต่อความช่วยเหลือที่ได้รับ ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายต่อหลักสูตร ความพึงพอใจต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารหลักสูตรต่อไป

4. อาจารย์

1 ระบบและกลไกการรับอาจารย์ใหม่

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนและตรวจสอบคุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 จากนั้นสำรวจจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่คงอยู่ อาจารย์ประจำหลักสูตรที่จะเกษียณหรือลาออก เพื่อวางแผนอัตรากำลังในอนาคต หากอัตรากำลังไม่เพียงพอ หลักสูตร

เสนอขออนุมัติรับอาจารย์เพิ่มต่อคณะวิชาและมหาวิทยาลัยตามระเบียบของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่โดยพิจารณาคุณสมบัติให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และมีการสอบคัดเลือก โดยสอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์ และสาธิตการสอน นอกจากนี้ หลักสูตรมอบหมายให้อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีประสบการณ์เป็นที่เลี้ยงให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการเรียนการสอน การดูแลนักศึกษา การให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์

2 ระบบและกลไกการบริหารและการพัฒนาอาจารย์

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ ประจำหลักสูตร โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าร่วมอบรมด้านการวิจัย การทำผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ประจำให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีศักยภาพที่สูงขึ้น เพื่อส่งผลกระทบต่อคุณภาพ ของหลักสูตร รวมทั้งการส่งเสริมให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

ทั้งนี้หากมีอาจารย์ใหม่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำผลงานทางวิชาการเพื่อให้สอดคล้องกับ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 กระบวนการออกแบบหลักสูตร

กระบวนการประกอบไปด้วย การสำรวจสถานการณ์ปัจจุบันทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและภาวะการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต และการสำรวจความพึงพอใจของศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันต่อหลักสูตร เพื่อนำผลมาใช้ในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรตลอดจนถึงการจัดทำรายวิชา ให้ทันสมัย

5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการเรียนการสอนของหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะพิจารณาแผนการศึกษาของนักศึกษาแต่ละกลุ่มแต่ละชั้นปี เพื่อวางแผนกำหนด รายวิชาที่จะ เปิดสอน เวลาเรียน-เวลาสอบ และผู้สอน ทั้งรายวิชาบังคับ และวิชาเลือกซึ่งรายวิชาเลือกที่จะเปิดสอนนี้ หลังจากรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาที่จะ เปิดสอนแล้ว อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จะประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดผู้สอนในแต่ละรายวิชาให้มีความเหมาะสม โดยการจัดผู้สอนนั้นจะต้อง พิจารณาทั้งจากความรู้ ความสามารถ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาหรือมีประสบการณ์ในการสอนรายวิชา นั้น ๆ หรือมีผลงานที่เกี่ยวข้องกับรายวิชานั้น ซึ่งถือว่ามีผลสำคัญเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ และ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์นั้น ๆ รวมถึงพิจารณาเรื่องเวลาเรียนให้เหมาะสมทั้งกับผู้เรียนและผู้สอน

ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะดำเนินการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ดังนี้

ก่อนเปิดภาคการศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะดำเนินงานดังนี้

-สำรวจความต้องการสอนของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร และประชุมจัดผู้สอน โดยพิจารณาตามคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ตามที่ระบุในเกณฑ์การบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และกำหนดผู้สอนตามสาขาวิชาที่จบและประสบการณ์งานวิจัย

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรแจ้งภาระการสอนให้แก่อาจารย์ผู้สอนทราบ และกำหนดให้ผู้สอนจัดทำ มคอ. 3 ส่งให้แก่คณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความทันสมัยของสาระรายวิชา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล โดยเน้นย้ำให้อาจารย์ผู้สอนพิจารณา มคอ.5 จากภาคการศึกษาหรือปีการศึกษาก่อนหน้า และ หากคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะใดๆ จะแจ้งให้อาจารย์ผู้สอนทราบและพิจารณาปรับปรุง มคอ.3 ทั้งนี้ จะต้องมีการประชุมพิจารณา มคอ. 3 ก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้ปรับปรุงแก้ไขและส่งเอกสาร มคอ.3 ให้แก่หลักสูตร และคณะฯ ได้ทันตามกำหนดเวลา

ระหว่างภาคเรียน คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะดำเนินงานดังนี้

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดประชุมชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงช่องทางการสอบถามหรือร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณารายวิชาที่จะทวนสอบผลสัมฤทธิ์และแจ้งให้อาจารย์ผู้สอนทราบ เพื่อจัดเตรียมเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดการประชุมเป็นประจำเดือนเพื่อพิจารณาประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร

สิ้นสุดภาคการศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะดำเนินงานดังนี้

- อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (มคอ. 5) พร้อมเสนอแผนการพัฒนาปรับปรุงรายวิชา เพื่อใช้ข้อมูลในการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความเหมาะสมและทันสมัย ในภาคการศึกษาหรือปีการศึกษาต่อไป

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดการทวนสอบรายวิชาที่กำหนด และจัดทำสรุปผลการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์แจ้งให้อาจารย์ผู้สอน และคณะทราบ

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำรายงานผลการบริหารหลักสูตรประจำภาคการศึกษา (มคอ.7) เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินการของหลักสูตรประจำภาคการศึกษา และใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนปรับปรุงเนื้อหาวิชา กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์ในการประเมินผล และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรพร้อมทั้งข้อเสนอแผนการปรับปรุง เสนอต่อคณบดี

สิ้นสุดปีการศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะดำเนินงานดังนี้

- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำรายงานผลการบริหารหลักสูตรประจำปีการศึกษา (มคอ. 7) เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินการของหลักสูตรประจำปีการศึกษา และใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนปรับปรุงเนื้อหารายวิชา กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์ในการประเมินผล และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรพร้อมทั้งข้อเสนอแผนการปรับปรุง เสนอต่อคณบดี
- จัดการประเมินคุณภาพหลักสูตรของตนเอง (SAR) โดยมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าร่วมฟัง

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

สาขาวิชาจัดให้มีการประชุมเพื่อให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกท่าน กำหนดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน และหลักสูตรจะนำเสนอต่อคณะวิชาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

7 ตารางตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

(ปรับตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิให้เหมาะสมโดยเป็นไปตามหนังสือที่ ศธ.056(1)/ว1639 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2558 และได้รับการอนุมัติ/เห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 3/2559 เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2559)

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
(1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรีอย่างน้อย 4 คน และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาโท/เอกอย่างน้อย 3 คน ที่มีส่วนร่วมในการประชุมแต่ละครั้ง เพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานตามหลักสูตร	x	x	x	x	x
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	x	x	x	x	x
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และมคอ.4 อย่างน้อย ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	x	x	x	x	x
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดการสอน	x	x	x	x	x
(5) วันสุดท้ายของภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา					
(6) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ก่อนการตรวจประเมินหลักสูตร แต่ไม่เกิน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	x	x	x	x	x
(7) มีการทวนสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน อย่างน้อยร้อยละ 40 ของรายวิชา ในหมวดวิชาเฉพาะด้าน กลุ่มวิชาแกน และกลุ่มวิชาเอกที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษาของทุกหลักสูตร	x	x	x	x	x
(8) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		x	x	x	x
(9) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำ ด้านการจัดการเรียนการสอน	x	x	x	x	x
(10) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	x	x	x	x	x
(11) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน(ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	x	x	x	x	x

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
(12) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00			x	x	x
(13) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00			x	x	x

หมวดที่ 8 การประเมิน และปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

1.1.1 จัดการประชุมสัมมนาาร่วมกันของคณาจารย์ในสาขาวิชา เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิผล เพื่อนำไปปรับใช้ในการวางแผนกลยุทธ์การสอน

1.1.2 อาจารย์ผู้สอนประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนรู้ โดยสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออก การทำกิจกรรมในรายวิชา และผลการสอบ

1.1.3 อาจารย์ผู้สอนประเมินประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ในระหว่างภาคการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามหรือการสนทนากลุ่ม

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

1.2.1 จัดการประเมินการสอนโดยนักศึกษาผู้เรียน ทุกปลายภาคการศึกษา โดยใช้แบบประเมินการสอนที่มหาวิทยาลัยออกแบบไว้และให้บริการสำหรับนักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย

1.2.2 ให้มีการประเมินการสอนโดยอาจารย์ผู้สอน โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของกลยุทธ์ผลการเรียนของนักศึกษา และเขียนไว้ในรายงานรายวิชา

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวมนั้นจะกระทำเมื่อนักศึกษาเรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 มีการติดตามประเมินความรู้ของนักศึกษาว่า สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้หรือไม่ หรือยังขาดทักษะด้านใด ซึ่งจะมีการรวบรวมข้อมูลทั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จากนักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชา

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

การประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุในหมวดที่ 7 ข้อ 7 โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาอย่างน้อย 1 คน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะ/มหาวิทยาลัยโดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการครบ 5 ข้อ ตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	มีการดำเนินการครบ 10 ข้อ ตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพ การศึกษา เป็นระยะ ๆ อย่างน้อยทุก ๆ 2 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

4.1 ในระดับรายวิชา

ให้อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ทบทวนผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสอน ในรายวิชาที่รับผิดชอบในระหว่างภาคการศึกษา ในกรณีที่จำเป็นก็ให้ปรับปรุงได้ทันที และให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินงานรายวิชาเสนอต่อผู้อำนวยการหลักสูตร เมื่อสิ้นภาคการศึกษา

4.2 ในระดับสาขาวิชา

4.2.1 ผู้อำนวยการหลักสูตรติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ในหมวดที่ 7 ข้อ 7 จาก การประเมินคุณภาพภายในของสาขาวิชา

4.2.2 ผู้อำนวยการหลักสูตรจัดทำสรุปผลการดำเนินงานหลักสูตรประจำปี โดยรวบรวมข้อมูล การประเมินประสิทธิผลของการสอน รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา รายงานผลการดำเนินงาน ของประสบการณ์ภาคสนาม รายงานผลการประเมินการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก รายงานผลการ ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา รายงานผลการประเมินหลักสูตร รายงานผลการประเมินคุณภาพ ภายใน ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.2.3 ผู้อำนวยการหลักสูตรจัดประชุมคณาจารย์ประจำสาขาวิชา เพื่อพิจารณาทบทวนรายงาน สรุปผลการดำเนินงานหลักสูตรในข้อ 4.2.2 เพื่อวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานสำหรับใช้ในปีการศึกษา ต่อไป และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตรเพื่อเสนอต่อคณบดี

เอกสารแนบ

(1) ภาคผนวก ก คำสั่งสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ 24/2561 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

(2) ภาคผนวก ข ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

ภาคผนวก ก

คำสั่งสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

คำสั่งสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่ ๑๔ /2562

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562

สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 2/2562 (333) เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2562 มีมติอนุมัติให้แต่งตั้ง
คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562
เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาการและเกณฑ์
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ

นายสภามหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562 ดังรายนามต่อไปนี้

1) ศาสตราจารย์ ดร.วันฤทธิ์ สัจจพันธุ์	ประธานกรรมการ
2) รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ	กรรมการ
3) นายบวรพันธ์ พงศ์กัลยา	กรรมการ (ผู้เชี่ยวชาญผู้ใช้นวัตกรรม)
4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิภาญจน์ จินาทพันธ์	กรรมการ
5) รองศาสตราจารย์ชนิษฐา จิตชินะกุล	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 2562 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. 2562

(นายกสินธ์ สารสิน)

นายสภามหาวิทยาลัย

เอกสารผนวก ข
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ประกาศใช้มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วจึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวสำหรับการผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับพลวัตของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยมีเจตนารมณ์ให้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ รองรับการบริหารจัดการหลักสูตรให้ได้คุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และตามจุดเน้นของแต่ละสาขาวิชา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘” ดังต่อไปนี้

๑. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้เรียกว่า “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๘”

๒. ให้ใช้ประกาศกระทรวงนี้สำหรับหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต (การศึกษาหลังปริญญาตรี) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง (การศึกษาหลังประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือปริญญาโท) ระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกทุกสาขาวิชา สำหรับหลักสูตรที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่จะปรับปรุงใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๓. ให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘” ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. ในประกาศกระทรวงนี้

“อาจารย์ประจำ” หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

สำหรับอาจารย์ประจำที่สถาบันอุดมศึกษารับเข้าใหม่ตั้งแต่เกณฑ์มาตรฐานนี้เริ่มบังคับใช้ต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาเรื่อง มาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษของอาจารย์ประจำ

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาโดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

“อาจารย์พิเศษ” หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

๕. ปรัชญา และวัตถุประสงค์

๕.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

๕.๒ หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้ง มีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ

เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ทั้งนี้ในระดับปริญญาโท มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางานและสังคม ในขณะที่ระดับปริญญาเอก มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสรรค์สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานสังคม และประเทศ

๖. ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบไตรภาค หรือระบบจตุรภาค ให้ถือแนวทางดังนี้

ระบบไตรภาค

๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์

โดย ๑ หน่วยกิตระบบไตรภาค เทียบได้กับ ๑๒/๑๕ หน่วยกิตระบบทวิภาค หรือ ๔ หน่วยกิต ระบบทวิภาค เทียบได้กับ ๕ หน่วยกิตระบบไตรภาค

ระบบจตุรภาค

๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๔ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๐ สัปดาห์

โดย ๑ หน่วยกิตระบบจตุรภาค เทียบได้กับ ๑๐/๑๕ หน่วยกิตระบบทวิภาค หรือ ๒ หน่วยกิต ระบบทวิภาค เทียบได้กับ ๓ หน่วยกิตระบบจตุรภาค

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

๗. การคิดหน่วยกิต

๗.๑ รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๗.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๗.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๗.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๗.๕ การค้นคว้าอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๗.๖ วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘. โครงสร้างหลักสูตร

๘.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๘.๒ ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิตและศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๘.๓ ปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

๙. การรับและเทียบโอนหน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา หรือวิทยานิพนธ์จากหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่อการศึกษาระบบ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อนึ่ง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หากเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา

๑๐. จำนวนคุณวุฒิและคุณสมบัติของอาจารย์

๑๐.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๐.๑.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

๑๐.๑.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวนอย่างน้อย ๕ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่

ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีซ้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ทางสถาบันอุดมศึกษา ต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นใช้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๐.๑.๓ อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีซ้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

๑๐.๒ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๑๐.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีซ้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

๑๐.๒.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีซ้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวนหรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ทางสถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้กรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๐.๒.๓ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน และมีผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาเอก แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

๑๐.๓ ปริญญาโท

๑๐.๓.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๑๐.๓.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ทางสถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๐.๓.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็นสองประเภท ๒ คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระ ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ส่งบ่งสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่นี้มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๑๐.๓.๔ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๑๐.๓.๕ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น